

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0157 van 14 december 2011
in de zaak 1011/0522/SA/3/0472

In zake:

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem-Frederik SCHILTZ
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Oudeleeuwenrui 19

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 11 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 18 november 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 16 juli 2010 niet ingewilligd. De deputatie heeft aan ■■■■■, hierna de aanvrager genoemd, de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een manege met conciërgewoning.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en haar advocaat Willem-Frederik SCHILTZ, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

■■■■ bevond zich aanvankelijk aan ■■■■. De constructies op deze locatie werden na de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Oosterweelverbinding', vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2009, onteigend en afgebroken. Op 6 maart 2009 keurde het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen de inplanting van een manege in de zone 'Esmoreit' principieel goed. Een keuze die werd herbevestigd in het voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Esmoreitpark'. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen nam op 5 februari 2010 kennis van vermeld voorontwerp.

Op 16 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *"het bouwen van een manege met conciërgewoning"*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in dagrecreatie. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel bevindt zich wel binnen een gebied waarvoor een voorontwerp van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Esmoreitpark' werd opgesteld.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 april 2010 tot en met 26 mei 2010, worden 103 bezwaarschriften ingediend, uitgaande van onder meer de huidige verzoekende partij. De 103 bezwaarschriften bevatten vijf identieke typebrieven, 76 andere identieke typebrieven en negen identieke mails.

Vastgoed en stadsprojecten Antwerpen brengt op 3 mei 2010 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Antwerpen brengt op 14 mei 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Stad Antwerpen Stadsontwikkeling/uitvoering en ontwerp/ontwerpers brengt op 21 mei 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Dit advies werd evenwel niet tijdig uitgebracht.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 16 juli 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De nieuwbouw situeert zich op het terrein gelegen tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. Deze locatie is op het gewestplan ingekleurd als recreatiegebied. De locatiekeuze voor een nieuwe manege na de onteigening van de bestaande manege op de [REDACTED] in functie van de Oosterweelverbinding, is een gevolg van locatieonderzoek en ontwerpend onderzoek door de dienst ruimtelijke ordening van de stad. Het college keurde op 6 maart 2009 de locatie voor een nieuwe manege in de zone Esmoreit principieel goed. Deze locatie kreeg ook de instemming van de stadsbouwmeester.

De locatiekeuze werd in het voorontwerp RUP Esmoreitpark herbevestigd. Op 5 februari 2010 nam het college kennis van dit voorontwerp. In dit RUP zou een gedeelte van de zone Esmoreit herbevestigd worden als recreatiegebied, het andere gedeelte (de overgrote meerderheid) zou omgezet worden naar parkgebied.

...

Op 19 juni 2009 is het project besproken op de welstandscommissie. Het advies van de welstandscommissie op het voorontwerpvoorstel was gunstig. Het advies van stadsontwikkeling/uitvoering en ontwerp/ontwerpers is gunstig met opmerkingen. De opmerkingen betreffen voornamelijk het ontbreken van een visueel aantrekkelijke toegang, compensatie voor de 16 te rooien bomen, het ontbreken van verlichting en het ontbreken van een fietsenstalling. Deze opmerkingen worden weerhouden en door middel van voorwaarden opgelegd bij deze vergunning.

Het gebrek aan een aantrekkelijke en leesbare toegang dient opgelost via signalisatie. De werkelijke toegang tot de manege en de cafetaria ligt aan de [REDACTED], dus bezoekers moeten vanaf de parking naar de linkerzijde van de manege worden verwezen. Ter hoogte van de huidige parking en in het verlengde van de [REDACTED], ongeveer centraal 10 meter voor de buitenpiste, dient een verkeersbord “enkel toegang voor leveringen” geplaatst en een signalisatiebord met informatie en bewegwijzering voor bezoekers van de manege en de cafetaria, alsook een reglement voor leveringen. Deze signalisatie of bewegwijzeringstotem is onderwerp van een afzonderlijke bouwvergunning.

De 16 op plan aangeduide bomen die zullen gekapt worden, dienen gecompenseerd.

De waarde van de te vellen bomen wordt tegensprekelijk vastgesteld door de bouwheer en de stad Antwerpen (stads- en buurtonderhoud/groen en begraafplaatsen) aan de hand van de “berekeningsmethode waardebeoordelingen van bomen” van de vereniging voor openbaar groen. De compensatie gebeurt door het aanplanten, in de onmiddellijke omgeving van de ruiterhal, van inheemse bomen aangepast aan de lokale groeiomstandigheden (arme zandgrond) met een totale waarde gelijk aan de waarde van de te vellen bomen. De minimale plantmaat voor de nieuwe bomen is maat 18/20, waarbij uiteraard een groeigarantie van drie jaar moet in acht genomen worden.

...

Conclusie

Voorwaardelijk gunstig:

1. de voorwaarden uit het advies van brandweer dienen strikt nageleefd;
2. een signalisatiebord of totem ter hoogte van de aantakking van [REDACTED] op het verlengde van de [REDACTED] moet de toegang duidelijk maken voor nieuwe bezoekers en leveranciers. Deze totem is onderwerp van een aparte bouwaanvraag;
3. de 16 te kappen bomen dienen gecompenseerd volgens de “berekeningsmethode waardebeoordeling van bomen” van de vereniging voor openbaar groen;

4. een discrete verlichting dient voorzien die tot het sluiten van de manege de omgeving minimaal verlicht en zo de gebruikers en bezoekers stuurt: de steunvoeten in zichtbeton aan de zijde [REDACTED] moeten een summier lichtaccent krijgen;
 5. een fietsenstalling voor 20 fietsen dient te worden voorzien. De 20 fietsenbeugels dienen voorzien in de onmiddellijke omgeving van de cafetaria en de [REDACTED].
- ...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 12 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De dienst Waterbeleid brengt op 20 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

In het kader van de RUP-procedure die enige tijd geleden werd opgestart voor dit gebied werd door ons Agentschap geadviseerd om alvorens over te gaan tot het inplanten van een manege en het voorzien van bijkomende paden het aangewezen was om een duidelijker visie (toegankelijkheid, draagkracht, karakteristieke bomen, groenvoorzieningen, ...) voor het Esmoreitpark te voorzien. Deze visie diende bij voorkeur a.d.h.v. een harmonisch park- en groenbeheerplan te worden aangebracht. Momenteel ligt de inplanting van de manege voor en stelt ons Agentschap vast dat een dergelijke visie nog niet werd opgesteld.

De manege wordt loodrecht op de bestaande parking ingeplant. Om de verstoring van het parkgebied te beperken, lijkt een inplanting dicht bij de parking en evenwijdig met de parking ons inziens een betere optie.

Uit terreinbezoek blijkt dat betreffende bomen geen deel uitmaken van een bos zoals gedefinieerd in het bosdecreet. De bomen geven echter wel een karakteristiek karakter aan het park.

Gunstig op voorwaarde dat:

- *de manege landschappelijk wordt ingekleed en van een voldoende buffering (met streekeigen, inheems en standplaats geschikt loofhout) wordt voorzien.*
- *het vellen van bomen tot een minimum wordt beperkt en voor iedere boom die dient te worden geveld een heraanplant wordt voorzien in het Esmoreitpark met inheems en standplaatsgeschikt loofhout.*
- *de heraanplant dient gelijktijdig te gebeuren met het inplanten van de manege.*
- *voor de heraanplant wordt plantgoed gebruikt met minimum plantmaat 10/12 en van de nodige bescherming (houten steunpaal, ...) voorzien. De aanvrager is er toe gehouden om de heraanplant tot volle wasdom te brengen. Niet aangeslagen plantgoed dient te worden vervangen ten einde het initieel aantal aan te planten loofbomen tot volle wasdom te brengen.*

...”

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden met de volgende motivering:

“ ...

- *inplanting aansluitend op de bestaande parking en de [REDACTED] zorgt voor een beperkte circulatieroute tussen de parking en de manege zodat de rest van het perceel gevrijwaard blijft van bebouwing en verkeer.*

- De voorziene verhardingen naast het gebouw zijn beperkt, sluiten aan op de bestaande wegenis en worden voorzien in waterdoorlatende klinkers. De impact op de omgeving blijft hierdoor beperkt.
- Het groene karakter van de omgeving kan grotendeels behouden blijven. De visuele impact op de omgevende woningen en bebouwing zal ook beperkt blijven door de grote afstand ervan en doordat het groene kader behouden blijft. De te rooien bomen dienen wel gecompenseerd te worden door nieuwe bomen waarvan de waarde bepaald wordt door de dienst stads- en buuronderhoud/groen en begraafplaatsen, zoals opgelegd in de beslissing van het college.

...

Na de hoorzitting van 27 september 2010 beslist de verwerende partij op 18 november 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen:

“ ...

Het dossier werd onder andere beoordeeld in functie van de inplantingsplaats ten opzichte van het [REDACTED].

Op de huidige locatie sluiten de activiteiten van de manege aan bij de andere recreatieve activiteiten, o.a. [REDACTED], en bij de bestaande bebouwing en voorzieningen. Door concentratie van de bebouwing blijft de groene ruimte zo gaaf mogelijk. Door de manege groen in te kleden kan deze zone een buffer vormen tussen het bebouwde gebied en het groene gebied.

De grote parking die reeds aanwezig is kan door bundeling van de functies meervoudig gebruikt worden, een duurzaam ruimtegebruik.

De ruiters en wandelaars/fietsers kunnen met elkaar in contact komen. Bij het beperken van de circulatie tot 1 ruiterspad dat niet gebruikt wordt door wandelaars of fietsers en een goede begeleiding van de paarden blijft het risico beperkt.

In de screeningsnota van het RUP Esmoreit werd een planalternatief onderzocht waarbij de inplanting gebeurt aan de westzijde van het Esmoreitpark.

Bij inplanting aan deze zijde van het Esmoreitpark of in het Sint Annabos dient er een parking en toegangswegen voorzien te worden, dus meer verhardingen. Er is wel minder vermenging tussen wandelaar/fietser en ruiter. De afstand en impact op de omwonenden blijft ongeveer gelijk. De groene ruimte wordt meer versnipperd en er is geen overgangszone.

Volgens de screeningsnota hebben beide voorstellen geen aanzienlijk negatieve effecten op de omgeving.

Omwille van de aansluiting bij de bestaande bebouwing en voorzieningen en overgang met het park- en bosgebied is de voorgestelde inplanting te verkiezen boven het alternatief dat de ruimte meer versnipperd.

...

Het groene karakter van de omgeving kan grotendeels behouden blijven. De visuele impact op de omgevende woningen en bebouwing zal ook beperkt blijven door de grote afstand ervan en doordat het groene kader behouden blijft. Omdat er toch een aantal bomen verdwijnen en het groene kader van de omgeving zo veel mogelijk bewaard dient te blijven worden de voorwaarden uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos ook aan de vergunning gekoppeld.

...

Er is voldoende parkeermogelijkheid op de bestaande publieke parking aan de [REDACTED]. Er zijn circa 240 parkeerplaatsen, waarvan de aanvrager er slechts een 40-tal nodig heeft (wagens en aanhangwagens). De parking is slechts op piekmomenten volledig bezet. Bij het gewone dagelijkse gebruik wordt er geen overlast verwacht. De mobiliteitsimpact op de omgeving zal met circa 135 vervoersbewegingen per dag (MER-screening) beperkt blijven. De [REDACTED] kan deze capaciteit gemakkelijk aan. Er zijn ook openbaar vervoersmogelijkheden in de onmiddellijke omgeving.

Door het gezamenlijk gebruik van de parking wordt een bijkomende parkeerverharding vermeden.

De geurhinder zal zeer beperkt zijn doordat de stallen in de hal gelegen zijn, de mestput overdekt wordt en de dichtstbijzijnde woning meer dan 100m van de hal en pistes verwijderd is. Volgens de MER-screening wordt de geurhinder ook beperkt doordat de buitenpiste tussen de parking en de hal ligt. Ook lawaaihinder is door deze afstanden niet te verwachten.

De opmerkingen van de dienst stadsontwikkeling/uitvoering en ontwerp/ontwerpers omtrent het rooien van de bomen, de visueel aantrekkelijke toegang, omgevingsverlichting en de fietsenstalling worden bijgetreden. De voorwaarden hieromtrent zoals opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen worden mee opgenomen.

Het voorontwerp RUP Esmoreitpark voorziet beperkte bebouwing op het perceel (manege, scoutslokaal en gemeenschapsvoorziening) en uitdoving van de bestaande bewoning. Verder zal het perceel ingevuld worden als parkgebied zodat het groene karakter van de omgeving behouden zal blijven. De provinciale dienst ruimtelijke planning (DRP) heeft het voorontwerp RUP voorwaardelijk gunstig geadviseerd en merkt op dat in het RUP gezocht is naar een goed evenwicht tussen de natuurwaarden en de recreatiewaarden binnen het plangebied. Het RUP is in overeenstemming met het GRS en het RSPA. DRP stelt wel voor om de maximale bouwhoogte van 18m te beperken. De aanvraag past binnen de randvoorwaarden van dit voorontwerp RUP, terwijl de bouwhoogte beperkt blijft tot 12,2m.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende brief van 13 januari 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het inleidend verzoekschrift werd neergelegd ter griffie op 11 februari 2011 en is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt natuurlijke persoon te zijn die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt aldus het belang van de verzoekende partij bij het voorliggende beroep niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO geen afzonderlijke toelichting wijdt aan de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing en bijgevolg niet uitdrukkelijk aangeeft welk belang zij bij het voorliggende beroep precies doet gelden. Anderzijds, en de Raad kan hiertoe uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij aanvoert dat de actuele inplanting van de manege, zoals vergund door de bestreden beslissing, gelet op de ontoereikende parkeercapaciteit, zelfs indien de bestaande parking aan de [REDACTED] in rekening wordt genomen, in de lente- en zomerperiode aanleiding zal geven tot sluikparkeren in de omliggende woonzone.

3.

De verwerende partij heeft met de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van 16 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen uitdrukkelijk ontvankelijk bevonden. De verwerende partij heeft hierbij erkend dat het beroepschrift voldoet aan artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen en derhalve dat de door de verzoekende partij aangehaalde verkeers- en parkeerproblematiek als hinderlijk en/of nadelig in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO kan aangemerkt worden.

De Raad wenst in dit licht op te merken dat zowel artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, voor wat het georganiseerd administratief beroep in de reguliere procedure tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen bij de deputatie betreft, als artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voor wat het jurisdictioneel beroep tegen een beslissing van de deputatie bij de Raad betreft, in essentie eenzelfde categorie belanghebbenden aanduiden, namelijk: '*...elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden...*' ingevolge de bestreden beslissing (artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO), dan wel ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing (artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO).

Gegeven de inhoud en de draagwijdte van het door de verwerende partij uitdrukkelijk ontvankelijk bevonden administratief beroepschrift van 12 augustus 2010 tegen de beslissing van 16 juli 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen enerzijds en de inhoud en de draagwijdte van het thans bij de Raad voorliggende verzoekschrift van 11 februari 2011 tegen de bestreden beslissing anderzijds, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij daarnaast minstens een procedureel belang heeft bij het voorliggende beroep.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste (procedureel) belang bij het voorliggende beroep en maakt daarnaast, in het licht van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, voldoende aannemelijk dat zij persoonlijk rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Zoals hoger uiteengezet bestaat het nadeel van verzoeker erin dat zijn recht op inspraak en mogelijkheid tot betwisting in en van een RUP dat zijn onmiddellijke omgeving zal bepalen, op ernstige wijze bedreigd wordt.

Eens aan de begunstigde van de bouwvergunning in kwestie het recht tot bouwen onherroepelijk wordt toegekend kan nadien nog moeilijk een RUP opgesteld worden waarin de bouw van een manege op de huidige locatie uitgesloten wordt. Dit zou bij de begunstigde van de bouwvergunning een aanzienlijk schade teweeg brengen. De toekenning van de individuele bouwvergunning is met andere woorden een voorafname op een nog niet bestaand RUP die de verdere ontwikkeling van dit RUP nagenoeg onherroepelijk vastlegt.

Dit nadeel is bovendien niet enkel theoretisch. Gelet op de bezwaren, hoger gemaakt, met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening meent verzoeker dat er redenen bestaan waarom de huidige inplanting van de manege in een definitief RUP verboden zou kunnen en moeten worden. Verzoeker herhaalt hierbij de bestemmingsplannen van het gebied voor zachte dagrecreatie die samen moet kunnen gaan met de parkfunctie. Het doorkuisen van een wandel en speelgebied door ruitersporen zou het samengaan van beide recreatievormen kunnen belemmeren. Bovendien is de ruitersprot bezwaarlijk een zachte recreatie te noemen. Waar wandelaars en paarden in contact komen, wat gelet op de vooropgestelde ‘doorwaadbaarheid’ van de recreatiezone naar de Scheldeoever toe zeker het geval kan zijn, ontstaat een potentieel gevaarlijke situatie. Zodoende zal verzoeker dus zeker en vast zijn inspraak en betwistingsrecht ten aanzien van een te verwachten RUP gestand willen doen

b.

Gelet op de quasionmogelijkheid om tot een RUP te komen waarbij een andere inplanting van de manege beoogt zou worden dreigt minstens een moeilijk te herstellen nadeel. Verzoeker kan bij bevestiging van de betwiste vergunning zijn rechten ten aanzien van het te verwachten RUP niet op ernstige wijze invullen of uitoefenen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het persoonlijk en het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

2.

De Raad stelt vast dat het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals omschreven door de verzoekende partij, in essentie te vaag, te algemeen en onvoldoende persoonlijk is om in voorkomend geval de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Enkel in zoverre de verzoekende partij meent dat haar ‘... *recht op inspraak en mogelijkheid tot betwisting in en van een RUP dat zijn onmiddellijke omgeving zal bepalen...*’ ernstig wordt bedreigd en dat het aldus onmogelijk zal zijn ‘... *om tot een RUP te komen waarbij een andere inplanting van de manege beoogd zou worden...*’ is sprake van een nadeel dat als voldoende persoonlijk, concreet en precies kan aangemerkt worden. De Raad is evenwel van oordeel dat vermeld nadeel, zoals omschreven door de verzoekende partij, onvoldoende ernstig is, al evenmin het vereiste moeilijk te herstellen karakter vertoont en bij uitbreiding, gegeven de indirecte verwijzingen naar artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 2° VCRO en artikel 4.3.2 VCRO, in feite betrekking heeft op de wettigheid van de bestreden beslissing.

De Raad wenst op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont. Hetzelfde geldt, zoals gezegd, in zoverre de verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing haar recht op nuttige inspraak bij de totstandkoming van het ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Esmoreitpark’ zou fnuiken.

De bestreden beslissing verhindert naar het oordeel van de Raad geenszins de mogelijkheden van de verzoekende partij om naar aanleiding van het openbaar onderzoek met betrekking tot de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Esmoreitpark’ haar opmerkingen en bezwaren

onverminderd en op nuttige wijze te doen gelden en aldus haar rechten uit te oefenen. De verzoekende partij kan hierbij bovendien verwijzen naar de voorliggende procedure en, wanneer zij dit in voorkomend geval aangewezen zou achten, kan de verzoekende partij de wettigheid van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan steeds aanvechten bij de Raad van State.

De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing impliceert dan ook allerminst een beknotting van de rechten van de verzoekende partij en de gebeurlijke schorsing biedt haar, in het omgekeerde geval, evenmin een voordeel dat de schorsing van de bestreden beslissing in alle redelijkheid kan verantwoorden. De merites van de bezwaren en opmerkingen van de verzoekende partij met betrekking tot de in voorontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan 'Esmoreitpark' vooropgestelde ordening van het gebied, ongeacht de aard en het voorwerp ervan, dienen op zich, dit wil zeggen in het kader van het betrokken openbaar onderzoek, beoordeeld te worden en staan of vallen derhalve niet afhankelijk van een eventuele schorsing van de bestreden beslissing.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 december 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER